

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 366. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm381.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu forlangde Kong Iver at man skulde tage ham til Rigsforstander, og alle hvem der boede der i Nærheden, underkastede sig strax, men kort efter kom hans Datter, Øde hin Dybsindige, oppe fra Landet med alle de Folk hun havde kunnet sanke, og da Iver ikke fandt sig stærk nok paa den Tid til at slaes med slig en Landehær, undseilede han til Sverrig. Om Vinteren efter sankede Øde sammen Alt hvad hun kunde af Rereks Efterladenskab, baade Guld og andet Liggendefæ, og skikkede det til Øe-Gothland ^{*}Suhm mener at ved Øe-Gothland forstaaes her Gulland., hvorhen hun og selv saasnart Foraaret kom, stiledede sin Kaas med samt Harald sin Søn, mange Høvdinger og alt det Gods hun kunde 367føre. Derfra tog hun saa videre fort østerind i Garderige til Kong Radbert som der regierede, af hvem hun ogsaa blevet meget vel imodtaget, og fik Lov og Leide til at boe i Landet med hele sit Følge. Siden beilede Radbert til Øde, og da baade hun og Søn vare landflygtige fra Siælland, syndes hun det kunde nok behøves at Harald naar han voxde op, havde Hjelp og Tilstød af saa mægtig en Konge som Radbert var; derfor tog hun ham ogsaa med Sønnens Samtykke, men der var Ingen som spurgde om Ivers Tilladelse. Da nu Kong Iver fik at høre at Øde var gift igien, fandt han at det var dumdrigt gjort af Kong Radbert, saaledes at tage hende uden at spørge ham derom, og sankede desaarsag en Hær sammen over alle sine Landskaber, baade i Sverrig og Dannemark, thi saasnart Øde var borte, havde han undertvunget hele det Rige, og saa stor var hans Hær at Ingen vidste Tal paa hans Skibe. Derpaa stævnedede han med hele denne Flaade til Østerleden og truede med at skænne og brænde overalt i Kong Radberts Land, og han laa allerede ved Grændserne, i Kareelvigen ^{*}Kyrialabotn ꝛ: den finske Bugt., hvor han agtede at gjøre Landgang.